

**[Fibiger.]**

Behandling og ogsaa i Udvalget, at det er Tanken at slaa disse to Udvalg sammen til eet; da deres Arbejdsomraader i Virkeligheden griber ind i hinanden.

**N. P. Andreassen:** Som allerede bemærket af tidligere Talere har det ikke i Udvalget været muligt at opnaa Enighed om det foreliggende Forslag, men Udvalget har delt sig i et Flertal og to Mindretal.

Det er mig uforstaaeligt, at man ikke har kunnet opnaa Enighed med Venstre og Det konservative Folkparti, for som Loven nu har virket hele det sidste Aar og som Forslaget foreligger her fra den højtærede Landbrugsminister, maa — som jeg ogsaa sagde ved første Behandling — alle inden for Landbruget dog være enige i, at denne Foranstaltning har virket tilfredsstillende under Landbrugets vanskelige Afsætningsforhold og vil gøre det fremdeles. Naar de to Partier alligevel ikke har kunnet gaa med til Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, skyldes det jo for Venstres Vedkommende, at der ikke er fastsat en Bundpris, hvorfor Partiet da ogsaa stiller Ændringsforslag om en saadan Bundpris af 40 Øre. Ja, for den forløbne Del af Aaret 1935 kunde man vel tale om en fast Bundpris, men saadan som det hele har udviklet sig nu, og saadan som Opkøbene finder Sted paa de forskellige Markeder her i Landet, ved enhver, at de Priser, der tidligere var fastsat for Dyr til Destruktion, slet ikke mere danner en Bundpris, saaledes som man fra Venstres Side understreger: Det, der betinger Bundprisen ved Salg af Kreaturer, det er efter vor Formening først og fremmest de store Opkøb, der finder Sted i fri Handel paa Markederne, hele det Opkøb, som finder Sted til Salg af frosset Kød og paa anden Maade, og som i Virkeligheden beløber sig til meget, meget mere end det, man her understreger som gældende for Destruktionsdyr. Det er vor bestemte Opfattelse, og det har det været hele Tiden, at Spørgsmaalet om Kød til Destruktion, det maa man se at komme fuldstændig bort fra hurtigst muligt. Man kan ikke med fuld Berettigelse henvise andre Kreaturer til Destruktion end dem, der er rent kassable som Menneskeføde; alt det andet Kød maa udnyttes paa en eller anden Maade, saadan som det ogsaa bliver udnyttet, og kan det ikke udnyttes som Føde, maa det bearbejdes industrielt og sælges under denne Form. Derfor er Spørgsmaalet om en Bundpris paa 40 Øre i Virkeligheden uden Baggrund.

Det er mig særlig uforstaaeligt, at Venstre ikke kan gaa med til Lovforslaget, som det her foreligger, ogsaa under Hensyn til det vigtige Spørgsmaal om Kvægtuberkulosen. Alle vi, der har arbejdet med denne Lovs Administration, har været glade ved, at vi har faaet ogsaa et ideelt Formaal at arbejde for. Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde, at Venstre vilde gerne være med til dette Formaal. Maa jeg i denne Forbindelse henvise det ærede Medlem til at læse Referatet af de sjællandske Landboforeningers Møde herinde forleden Dag, hvor Landboforeningernes Formand, Hr. Tvedegaard, netop udtalte sin store Tak for Loven, saadan som den har virket i det Aar, der nu er gaaet, og hvor han over for Landbrugsministeren, der var til Stede, netop understregede Betydningen af, at Kødloven nu havde faaet dette store og ideelle Formaal: at virke hen til en Rensning af vore Kvægbesætninger.

Derfor er det givet, at den Stilling, Venstre her tager, vil Landbruget ud over det ganske Land ikke kunne forstaa, for det vil blive opfattet — hvad det jo ogsaa er — som et Angreb paa den Del af Loven, som efter vor Formening indeholder Hovedformaalet.

Baade Venstre og Konservative stiller Ændringsforslag om at slette de 3 Millioner til de mindre bemidlede og understreger, at Loven først og fremmest skal være en Landbrugslov og ikke en social Lov. Jeg maa maaske have Lov til at minde om, at da vi behandlede den første Kødlov her i Tinget, var vi alle sammen enige om netop det formaalstjenlige i at sætte en Bevilling ind her for de ubemidlede. Man gjorde det af to Grunde. For det første understregede man Betydningen af, at Afsætningen kom til at virke helt og fuldt ogsaa over for de Mennesker, der ikke under en eventuelt stærk Prisstigning kunde faa Raad til at købe Kød. Det var man enig om dengang, og saa vidt jeg erindrer, har i hvert Fald Partiet Venstre ikke været bange for i andre Love her i Tinget at stille Forslag om Afgifter. Man kan jo bare vise hen til Partiets Stilling i sin Tid over for Kriselovene med Hensyn til Margarineafgiften; da var man ikke saa bange for det. Jeg tror, det er rigtigt, saadan som Loven har virket hidtil, at man her har opført ikke alene de to Millioner, som stod i den hidtil gældende Lov, men en Million til, fordi den Prisstigning, vi har faaet — som jeg slog fast ved første Behandling, har den været paa over 120 pCt. —, berettiger os til at komme de Mennesker til